

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Červen 2019

Editorial

Snaha zákonodárce zavést novou oznamovací povinnost pro osvobozené příjmy do zahraničí trochu připomíná Sheldona Coopera z Teorie velkého třesku. Tomu v jedné epizodě nestačily dvojrozměrné šachy, a tak navrhl trojrozměrné, což si vyžádalo přidání dvou nových figurek – hada a stařenky. V dalším záběru pak hraje již notně vylepšenou verzi s mnoha dalšími figurkami a pravidly, která by po sepsání možná překonala instrukce k ovládání dopravního letadla. Tak nějak by asi vypadaly pokyny k nové oznamovací povinnosti, pokud by měly postihnout všechny aspekty vykazování přeshraničních transakcí, jež zákonodárce do oznamovací povinnosti zahrnul. Ke dni prvního termínu odevzdání příslušných oznámení také nejsou k dispozici finální elektronické verze formulářů, ale vše funguje v jakémsi dočasném režimu.

Na jiné frontě probíhá paralelně řada bitev Hry o trůny. Jak volby do Evropského parlamentu, tak místní přestřelky v řadě zemí, tu naši nevyjímaje, sice vypadají jako běžné politické půtky, v pozadí se ale hraje o hodně. Viditelná témata skrývají řadu dalších, která místy poměrně zřetelně prosvítají na povrch. Jsou jimi například více či méně kreativní návrhy na změny daňových pravidel. Ty se po letech opět stávají jedním z klíčových témat, často u nich však postrádáme odborný základ. O to silnější pak bývá populistický tón. V dohledné době se tedy nepochybně dočkáme řady nových reportů a la Sheldon a bitva o ně se nepovede jen v Západozemí.

V mezinárodním obchodě pak situace stále více připomíná Černobyl. Náhlé výbuchy protekcionistických opatření v různých částech světa zcela mění mapu zahraničního obchodu. Na jednu stranu je možné nějaké změny čekat – otevřenost vůči světu přece jen vyžaduje určitý prvek vzájemnosti, jinak nemůže být dlouhodobě udržitelná. Na druhé straně evolučním změnám obchodních modelů nyní nahrává hroucení dalších pilířů, na kterých poslední desítky let modely stály. Dochází k nim navíc náhle, bez přípravy a bez varování. A stejně jako následky jaderného výbuchu nebylo možné zahladit ze dne na den, tak i současné kroky některých zemí ovlivní mezinárodní obchod na dlouhou dobu. Koneckonců, i zde jde o hru o trůny, avšak tentokrát nejen v Západozemí. Proto je situace komplikovanější a její pravidla by nerozmotal ani Sheldon Cooper.

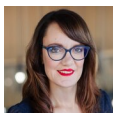

Jan Linhart
Partner

2 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

Daňový řád čekají velké změny

Ministerstvo financí předložilo k mezirezortnímu připomínkovému řízení rozsáhlou novelu daňového řádu. Na 130 novelizačních bodů zasáhne mnohé zažité pořádky. Ministerstvo navrhuje například změnit systém úroků, zavést zálohu na daňový odpočet, pro některé daně zrušit pětidenní bezsankční období při opožděném podání přiznání i prodloužit lhůtu pro vrácení nadměrných odpočtů.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Karolína Tomsová
ktomsova@kpmg.cz

Změny mají za úkol legislativně umožnit realizaci projektu MOJE (Moderní a Jednoduché) daně, zjednodušit kontrolní postupy, podpořit elektronickou komunikaci a tím snížit administrativní zátěž. O jak rozsáhlou novelu jde, dokládá i její navrhovaná účinnost – šest měsíců od vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Nové právní úpravy se má dočkat daňová informační schránka. Ministerstvo se snaží podpořit elektronickou formu komunikace pozitivní motivací a zvýhodněním elektronických podání. Lhůta pro podání daňových přiznání za roční zdaňovací období by se v případě elektronického podání automaticky prodlužovala na čtyři měsíce. Naopak elektronicky podané žádosti o vrácení přeplatku by správce daně musel vyřizovat o polovinu rychleji – v 15denní lhůtě oproti 30denní lhůtě pro „papírová“ podání.

Novela reaguje na řadu přelomových rozsudků vyšších soudů z poslední doby. Předpokládá například zavedení zálohy na daňový odpočet. Finanční úřad by tím získal nástroj, jak vracet tu část nadměrného odpočtu, kterou nehodlá prověřovat. Při zahájení daňové kontroly nebo postupu k odstranění pochybností by správce daně musel posoudit, zda nejsou splněny podmínky pro vyplacení zálohy. Oproti tomu by se však prodloužila lhůta pro vrácení nadměrných odpočtů (typicky na DPH) z dnešních 30 na 45 dnů.

Ministerstvo financí také navrhuje zjednodušit správcům daně kontrolní postupy. Nově by osobní projednání zprávy o daňové kontrole mělo nahradit doručení oznámení o ukončení daňové kontroly. Nevydá-li správce daně výzvu k podání dodatečného daňového přiznání před zahájením daňové kontroly, nebude to po plánované novele mít za následek nezákonnost celého postupu. Takto nesprávně zahájená daňová kontrola by si zachovala veškeré účinky, daňový subjekt by však v případě doměření daně nemusel platit penále.

Zejména drobní podnikatelé uvítají možnost přidělení jiného daňového identifikačního čísla (DIČ). Budou si moci požádat o změnu DIČ, aby neobsahovalo obecný identifikátor, kterým je v současné době rodné číslo, ale neutrální skladbu čísel přidělenou správcem daně.

Naprosto zásadní změny čekají celý systém úroků, a to jak těch hrazených daňovými subjekty, tak i správcem daně. Úroková míra úroků z prodlení se má sjednotit s občanským právem. Současná repo sazba + 14 % by tedy klesla na repo sazbu + 8 %. Stejná úroková míra má platit pro úroky z nesprávně stanovené daně (dle nynější terminologie úroky z neoprávněného jednání správce daně). Úroky z posečkané částky a úroky z daňového odpočtu mají být poloviční. Úroky z prodlení nezasáhne však jen změna úrokové sazby. Nově by základem pro výpočet úroků měl být nikoli celkový nedoplatek daňového subjektu vůči správci daně, ale splatná daň, která nebyla uhrazena, nebo vratka v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu. Z osobního daňového účtu se zohlední pouze ty přeplatky, které byly použity k úhradě nedoplatku. To v praxi znamená, že úročenou jistinu nedoplatku již nebude možné

3 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

ponížit například o přeplatky na jiných daních, které byly následně vráceny.

Ministerstvo chce také zrušit benevolentní 5denní bezsankční období při opožděném podání daňového přiznání a úhradě daně. Úroky z prodlení mají nově nabíhat ihned od původního dne splatnosti. Opožděné podání daňového přiznání do pěti pracovních dní má zůstat bez sankce pouze u daní se zdaňovacím obdobím kratším než rok, tedy typicky u DPH, spotřebních daní či daně z hazardu. Dle ministerstva představuje 5denní bezsankční období nesystémovou výjimku, která má své opodstatnění jen u daní s krátkou 25denní lhůtou pro podání přiznání, kdy daňové subjekty mohou mít objektivně problém shromáždit potřebné údaje.

Novela vzešlá z ministerstva financí obsahuje řadu kontroverzních bodů. Návrh je nyní ve vnějším připomínkovém řízení, je tedy pravděpodobné, že před schválením ještě dozná změn.

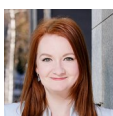
4 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

Novela DPH 2019: stravenky jako poukaz?

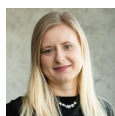
V březnových Aktualitách jsme zkoumali, zda stravenky naplňují definici poukazu pro účely DPH. Odpověď na otázku, jak nakládat se stravenkami po implementaci tzv. Vouchers Directive do novelizovaného zákona o DPH, dávají koordinační výbory Komory daňových poradců a Generálního finančního ředitelství (GŘ). Jaké jsou jejich závěry?

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Karolína Loucká
kpmg@kpmg.cz

Kateřina Klepalová
kklepalova@kpmg.cz

V rámci prvního předloženého příspěvku GŘ potvrdilo, že stravenky jsou poukazem ve smyslu zákona o DPH. Podrobnější návod, jak se stravenkami jako s poukazy nakládat, pak dává druhý předložený příspěvek. Režim DPH u stravenek bude záviset na tom, zda se jedná o poukaz jednoúčelový či víceúčelový. Příspěvek konstatuje, že ve většině případů se bude jednat o poukaz víceúčelový, tzn. poukaz, u něhož v okamžiku jeho vydání není známa sazba daně a místo plnění. Nelze ale vyloučit ani takové smluvní nastavení, kdy stravenky budou představovat poukaz jednoúčelový. Příspěvek předpokládá úplatné převody stravenek od jejich vydavatele na zaměstnavatele a dále na zaměstnance. Jak se bude lišit režim u víceúčelové a jednoúčelové stravenky?

Převod jednoúčelového poukazu se pro účely DPH považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se poukaz vztahuje. Společnost, která jednoúčelové stravenky vydává, bude tedy z hodnoty stravenek včetně provize účtované odběrateli (např. zaměstnavateli) odvádět DPH ihned v okamžiku jejich převodu na zaměstnavatele. V případě stravovacích služeb bude stravenka včetně provize zaplacené zaměstnavatelem aktuálně podléhat 15% sazbě DPH. Zaměstnavatel, který tyto stravenky přijme a následně je bude úplatně distribuovat svým zaměstnancům, odvede DPH na výstupu a zároveň bude mít plný nárok na odpočet DPH z přijatého plnění (tj. z hodnoty stravenky a provize). Provize za zprostředkování, kterou účtuje společnost vydávající stravenky svým obchodním partnerům, u kterých je stravenka následně uplatněna, bude podléhat standardní sazbě DPH ve výši 21 %.

U víceúčelového poukazu se DPH odvádí až v okamžiku jeho uplatnění zaměstnancem. Základem daně je v takovém případě nominální hodnota uvedená na stravence bez ohledu na výši úhrady přijaté od zaměstnance. Provize účtovaná zaměstnavateli i obchodním partnerům bude podléhat standardní sazbě DPH ve výši 21 %.

Jelikož samotné vydávání a zpětné vykupování víceúčelových stravenek je mimo předmět DPH, vyvstala otázka, zda vydavatel stravenek bude mít plný nárok na odpočet DPH v souvislosti s těmito plněními. Příspěvek uzavřel, že vydavatel má nárok na odpočet daně v plné výši ze všech přímých i nepřímých nákladů týkajících se vydávání, distribuce či zpětného odběru víceúčelových stravenek.

Zaměstnavatelé, kteří poskytují stravenky svým zaměstnancům, by na ně tedy měli nahlížet jako na poukazy a pozorně sledovat, jaký režim DPH se u nich uplatní.

5 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

Úskalí Quick fixes: prokazování přepravy a řetězové obchody

O prvních dvou změnách vyplývajících z návrhu novely zákona o DPH 2020 jsme psali v květnových Aktualitách. Významné změny se chystají také v oblasti prokazování přepravy do jiného členského státu a řetězových obchodů. Co konkrétně tyto novinky z oblasti tzv. Quick fixes znamenají, jaká jsou jejich úskalí a jak se na ně připravit?

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
kpmg@kpmg.cz

Prokazování přepravy do jiného členského státu

Prokazování přepravy do jiného členského státu představuje jednu z nejrozsáhlejších a zřejmě také nejkomplikovanějších změn. Od roku 2020 se uplatní vyvratitelná domněnka, že doprava je prokázána, pokud bude mít osoba uplatňující osvobození od daně k dispozici doklady požadované v prováděcím nařízení k evropské směrnici o DPH. Doklady lze pro účely této úpravy rozdělit do dvou skupin. Konkrétně na tzv. dokumenty „A“, které se týkají přímo odeslání nebo přepravy zboží, a dokumenty „B“ představující jinou podpůrnou dokumentaci.

Mezi dokumenty „A“ patří např. podepsaný doklad nebo nákladní list CMR a faktura od dopravce zboží. Do kategorie dokumentů „B“ lze zařadit úřední doklady vystavené orgánem veřejné moci, které potvrzují ukončení přepravy, nebo potvrzení o převzetí zboží vydané skladovatelem.

Jiné množství dokladů bude potřebovat prodávající, který si přepravu zajistí sám (nebo na svůj účet), jiné prodávající, který ponechá zajištění přepravy na svém kupujícím. V případě, že je přeprava zajištěna prodávajícím (nebo na jeho účet), je pro její úspěšné prokázání nutné předložit dva dokumenty „A“ nebo kombinaci dokumentů typu „A“ a „B“. Předložení dvou dokumentů „B“ není dostačujícím důkazním prostředkem. V každém případě si tyto dva dokumenty nesmí protiřečit a musí být vystavené různými, na sobě nezávislými stranami. Zároveň nesmí být jejich vystavovatelé závislí na prodávajícím ani na kupujícím. Zejména podmínky nezávislosti vyvolávají řadu otázek.

Pokud přepravu zajišťuje kupující (nebo je-li zajišťována na jeho účet), musí mít prodávající navíc (k výše uvedeným dokumentům) také písemné prohlášení kupujícího se všemi předepsanými náležitostmi.

Řetězové obchody

Řetězový obchod představuje transakci, kdy v průběhu jedné přepravy zboží dojde nejméně dvakrát k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastníkem. V současné době je úprava řetězových obchodů sice v kompetenci jednotlivých členských států, nicméně pravidla jsou poměrně sjednocená v návaznosti na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Soudní dvůr opakovaně judikuje, že v řetězci může být přeprava přiřazena pouze jednomu

plnění. Problematická je zejména situace, kdy přepravu zajišťuje prostřední článek v řetězci.

Právě tomu se věnuje nová úprava. Zajišťuje-li přepravu prostřední osoba, přiřadí se přeprava primárně prvnímu dodání (od prodávajícího prostřední osobě). Jedině pokud prostřední osoba předloží prodávajícímu DIČ přidělené státem započetí přepravy, přiřadí se přeprava druhému dodání.

7 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

TAČR vyhlásil dotační program TREND, projekty přijímá do 11. července

Technologická agentura České republiky (TAČR) vyhlásila 15. května 2019 první veřejnou soutěž programu TREND na podporu projektů průmyslového výzkumu a experimentálního vývoje. Příležitost uspět mají hlavně projekty zaměřené na rozvoj nových technologií a materiálů zvyšujících míru automatizace a robotizace a na využití digitálních technologií, jako jsou umělá inteligence či fotonika.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Kateřina Balabánová
katerinabalabanova@kpmg.cz
541 421 394

Návrhy projektů se přijímají od 16. května do 11. července 2019. Zahájení řešení projektů je možné v období od 1. ledna do 1. dubna 2020 a maximální délka projektu nesmí přesáhnout 60 měsíců. Míra podpory se odvíjí od velikosti podniku, přičemž pro velké podniky je intenzita podpory stanovena mezi 25 % a 65 % způsobilých nákladů. Maximální výše podpory činí 70 milionů Kč na projekt. Mezi způsobilé náklady se řadí zejména provozní náklady, které se dále dělí na přímé (mzdy, služby výzkumné povahy aj.) a ostatní nepřímé náklady.

Výstupy projektu musí splňovat jednu z následujících forem:

- průmyslový vzor,
- užitný vzor,
- prototyp,
- funkční vzorek,
- software,
- poloprovoz,
- ověřená technologie,
- jiné.

Bonifikace pro Průmysl 4.0 a regiony

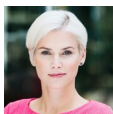
Program podporuje projekty bez ohledu na místo realizace, příležitost k dotační podpoře budou mít tedy i pražské subjekty. Podniky mohou podat až čtyři návrhy projektů a mohou se programu účastnit samostatně i ve spolupráci s jinými podniky či výzkumnými organizacemi. Hodnocení zvýhodňuje projekty z oblasti Průmyslu 4.0 či vybrané oblasti automobilového průmyslu. Dále upřednostňuje projekty řešené ve strukturálně postižených regionech – tedy v kraji Ústeckém, Karlovarském nebo Moravskoslezském. Veřejná soutěž stanoví řadu dalších parametrů a podmínek. Rádi prodiskutujeme jednotlivá hlediska vašeho projektu a pomůžeme s přípravou projektové žádosti.

8 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

ČNB si došlápne na prodej dluhopisů neprofesionálním zákazníkům

Česká národní banka (ČNB) vydala dohledový benchmark č. 2/2019 k nabývání dluhových investičních nástrojů do majetku zákazníků nebo investičních fondů a zpřísnila tak podmínky nabývání komplexních investičních nástrojů (zejména korporátních dluhopisů) tzv. neprofesionálními zákazníky. ČNB reaguje na stále častější praxi malých a středních podniků či v poslední době také startupů, které získávají finanční prostředky emisí dluhových nástrojů, jež velice často nabývají neprofesionální zákazníci.

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Kristýna Tupá
kpmg@kpmg.cz

Jedním z problémů, které ČNB identifikovala, je nedostatečné nacenění nabízených investičních nástrojů. Ty jsou často oceňovány reálnou hodnotou, která je určována na základě cen, za nichž se totožná aktiva a závazky obchodují na tzv. aktivních trzích. Dluhové nástroje, které řada startupů nabízí, však reálně obchodovány nejsou.

Dle ČNB není také dostatečně klasifikována rizikovost nabízených investičních nástrojů. Stanovení cílového trhu by totiž vždy mělo zohledňovat i dodatečné faktory ovlivňující schopnosti neprofesionálních zákazníků vyhodnocovat rizika (např. věk, zdravotní stav, rodinný stav a podobně). Veškeré zjištěné informace je pak třeba strukturovaně a logicky vyhodnotit, aby nedošlo k nabízení nevhodných nástrojů.

Při poskytování služeb, na které se vztahuje povinnost provádět test přiměřenosti, se pak na obchodníka s cennými papíry klade zásadní odpovědnost při nastavování platformy tak, aby nedocházelo k distribuci nástrojů zákazníkům, kteří neodpovídají rizikovému profilu. ČNB explicitně zmiňuje, že pouhé „formální“ naplnění požadavku na provedení testu přiměřenosti je v tomto případě nedostatečné. V případě, že má obchodník pochybnosti, zda jeho platformu využívají klienti s odpovídajícím rizikovým profilem, neměl by v rámci obezřetného přístupu produkt do své nabídky vůbec zařadit. Za vhodně nastavený nebude do budoucna uznáván ani systém, v němž odmítá informace pro test přiměřenosti poskytnout vysoký počet zákazníků.

Na stejné téma, byť z jiného úhlu pohledu, se v nedávné době zaměřilo také ministerstvo financí, když připravilo tzv. Scorecard korporátních dluhopisů. Ten má pomoci investorům, zejména z řad neprofesionálních zákazníků, s počátečním posouzením vhodnosti a rizikovosti emise a emitenta. Přispěje tedy k lepšímu povědomí o těchto faktorech u zákazníků samotných.

Emise dluhopisových nástrojů jsou aktuálně v hledáčku více institucí, a to i na evropské scéně. Na druhou stranu, má-li být tento způsob získávání financování dobrou alternativou k tradičnějším metodám, je potřeba, aby podmínky pro jeho využití byly transparentní, a každá osvěta je v tomto případě vítána.

Evropská autorskoprávní směrnice přijata v konečné podobě

V půlce května vyšla v Úředním věstníku Evropské unie autorskoprávní směrnice, která upravuje oblast autorského práva na evropském jednotném digitálním trhu. Konečný a konkrétní rozsah nových práv a povinností budeme znát, až český zákonodárce přijme příslušné novely našich právních předpisů. Směrnice k tomu stanoví lhůtu do 7. června 2021.

Ondřej Vykoukal
kpmg@kpmg.cz

Jednání o finálním textu předpisu a jeho schvalování nejednou plnilo titulní stránky nejen českých novin. Bouřlivá a mnohdy vyhrocená diskuse bohužel často zastiňovala samotný obsah směrnice. Mluvílo se především o [nejkontroverznějších článcích 11 a 13](#) (nyní označovaných jako čl. 15 a 17). Směrnice však obsahuje celkem 32 článků, které se týkají mnoha dalších aspektů autorského práva.

První oblastí jsou nové výjimky z autorského práva. Výzkumné organizace a instituce kulturního dědictví tak nově budou moci zhotovovat rozmnoženiny děl za účelem vytěžování textů a dat z autorských děl. To však bude moci probíhat pouze pro účely vědeckého výzkumu, komerční využití ani vytěžování komerčními subjekty směrnice neumožňuje.

Právní úpravy se dále dočkala opatření k zajištění širšího přístupu k autorskému obsahu. Pokud budete mít obtíže při sjednávání licence pro zpřístupnění filmu na internetu, např. v rámci vaší internetové televize, měli byste nově mít možnost obrátit se na nestranný orgán nebo mediátora, který by měl pomáhat dosáhnout dohody. Směrnice rovněž upřesňuje, že nelze omezovat využívání digitálních kopií výtvarných děl, u nichž již uplynula doba ochrany. Toto ustanovení dopadne např. na online digitální galerie, které zobrazují digitální kopie slavných výtvarných děl.

Směrnice také zavádí nástroje k dosažení řádně fungujícího trhu v oblasti autorského práva. Patří sem zmíněné články 15 a 17 upravující práva tiskových vydavatelů v souvislosti s online užitím jejich obsahu a dále užití chráněného obsahu ze strany služeb pro online sdílení. Nejsou to však jediná opatření, která směrnice v této oblasti zavádí.

Členské státy mají zajistit, aby autoři a umělci, kteří poskytují licenci, měli nárok na vhodnou a přiměřenou odměnu. Není jasné, jak by se tato povinnost členských států měla v našem právním řádu projevit. Již nyní lze licenci poskytnout úplatně či bezúplatně. Je tak zcela na uvážení smluvních stran, jakou variantu zvolí a jakou výši licenční odměny si dohodnou. Členským státům dále přibyla povinnost zajistit, aby autoři a umělci dostávali minimálně jednou ročně aktuální, relevantní a úplné informace o užívání svých děl a uměleckých výkonů od osob, kterým poskytli licenci. Samozřejmě je třeba počkat na konkrétní implementaci této povinnosti do českého právního řádu, ale je evidentní, že uživatele děl a uměleckých výkonů čeká značný nárůst administrativy.

Květnový ECOFIN: digitální zdanění i změny na blacklistu

Rada ministrů financí na květnovém zasedání schválila změny na blacklistu. Ministři si rovněž vyměnili názory v oblasti zdanění digitální ekonomiky před očekávanou diskuzí na půdě červnového summitu zemí G20.

Diana Marková
dmarkova@kpmg.cz

Aneta Macháčková
kpmg@kpmg.cz

Členské státy EU se dosud neshodly na společném přístupu v otázce nastavení digitální daně. Evropská komise proto důrazně doporučila, aby země dosáhly konsensu před červnovým summitem G20 v Japonsku, kde k tomuto tématu proběhne diskuze na úrovni OECD. Na květnovém zasedání ECOFINu se ministři financí při politické diskuzi snažili nalézt jednotné stanovisko.

Vláda České republiky se rozhodla nečekat na společný postup v rámci EU a chystá se zavést sedmiprocentní digitální daň vztahující se na vybrané internetové služby poskytnuté na území České republiky. Umístění cílené reklamy, využití mnohostranného digitálního rozhraní a prodej dat o uživatelích bude zdaněno dle zákona s plánovanou účinností od poloviny roku 2020. Zveřejnění zákona se očekává v nejbližší době. Společnostem, které dosahují tržeb s využitím digitálního prostoru a mají obrát přes 750 milionů eur nebo jsou součástí skupiny dosahující takového obrátu, doporučujeme problematiku detailně sledovat, případně se na nás již nyní v této záležitosti obrátit.

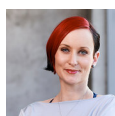
Barbados, Bermuda a Aruba už nejsou na blacklistu

„Blacklist“ neboli černá listina EU je seznam nespolupracujících států. Evropská unie se tímto způsobem snaží omezit daňové úniky a přispět k daňové transparentnosti a spravedlivému zdanění. Seznam se od svého zavedení v prosinci 2018 neustále reviduje. V současné době zahrnuje dvanáct jurisdikcí: Americká Samoa, Belize, Dominika, Fidži, Guam, Marshallovy ostrovy, Omán, Samoa, Trinidad a Tobago, Spojené arabské emiráty, Americké Panenské ostrovy a Vanuatu.

Na květnovém zasedání ECOFINu byla provedena osmá revize černé listiny v důsledku monitorovacího procesu, který ukázal, že deset jurisdikcí při plnění stanovených závazků v určené lhůtě selhalo. Tři státy – Barbados, Bermudy a Aruba – byly z černé listiny odstraněny. Seznam nespolupracujících jurisdikcí bude i nadále pravidelně aktualizován. V České republice prozatím nejsou zavedeny žádné přímé sankce nebo opatření související s umístěním státu na černé listině.

Jak posoudit závislého zástupce při vzniku stálé provozovny

Nejvyšší správní soud (NSS) popsal klíčové definiční znaky nezávislého zástupce pro posouzení případů, zda zahraniční osobě vzniká na území ČR stálá provozovna. NSS mimo jiné konstatoval, že vhodným interpretačním vodítkem pro výklad smluv o zamezení dvojího zdanění je komentář OECD k Modelové smlouvě o příjmu a majetku.

Hana Greiff
hcurikova@kpmg.cz

Kristýna Körberová
kpmg@kpmg.cz

Jedná se o pokračování sporu, o kterém jsme psali [v květnu loňského roku](#). Otázkou v něm bylo, zda charakter činností, jež pro společnost – daňového rezidenta v Německu – vykonávala na našem území česká společnost (zástupce), odpovídá charakteru závislého zástupce. Tedy zda činnosti vedou ke vzniku stálé provozovny společnosti. Společnost tvrdila, že veškeré podnikatelské aktivity se řídí a uskutečňují v Německu a aktivity české společnosti (zástupce) jsou pouze přípravného či pomocného charakteru. Z toho vyvozovala, že jak na základě zákona o daních z příjmů, tak smlouvy o zamezení dvojího zdanění (SZDZ) uzavřené mezi Českem a Německem, v České republice stálá provozovna nevzniká. Správce daně ani krajský soud s tímto závěrem nesouhlasili s odůvodněním, že obstarávání záležitostí zástupcem mělo takový rozsah, že de facto nahrazovalo vlastní činnost. Rozsudek uzavřel, že v Česku vzniká stálá provozovna z titulu působení závislého zástupce.

NSS se se závěry krajského soudu neztotožnil. Odkázal na příslušné ustanovení SZDZ, které jako jednu z podmínek kvalifikace osoby jako závislého zástupce výslovně uvádí, že osoba zároveň není nezávislým zástupcem. Jinými slovy, jako závislý zástupce bude posouzena tehdy, nebude-li zároveň nezávislým zástupcem. Jaké jsou tedy definiční znaky nezávislého zástupce? Pro odpověď na tuto otázku lze podle NSS využít komentáře k modelové smlouvě OECD, který soud označil za možné interpretační vodítko. Jediným omezením využití komentáře je, že znění konkrétní SZDZ a modelové smlouvy musí být totožné.

NSS konstatoval, že zástupce je nezávislý tehdy, je-li na podniku nezávislý jak právně, tak ekonomicky, a zároveň při jednání jménem podniku jedná v rámci své běžné činnosti. Tuto definici soud dále rozvíjí, když definuje následující znaky pro posouzení nezávislosti:

- činnost zástupce nepodléhá detailním pokynům a široké kontrole ze strany společnosti,
- podnikatelské riziko nese společnost, nikoli zástupce,
- zástupce disponuje zvláštními dovednostmi a znalostmi (dle NSS může být právě tento znak známkou nezávislosti),
- počet zastoupených (dle NSS je nezávislost méně pravděpodobná, pokud zástupce po dlouhou dobu vykonává činnost výhradně nebo téměř výhradně pro jeden podnik),
- pokud zástupce vykonává namísto podniku činnost, která z ekonomického hlediska patří spíše do sféry činnosti podniku samotného, nebude nezávislost naplněna.

Na základě výše uvedeného soud v posuzovaném případě dospěl k závěru, že činnost zástupce (české společnosti) pro zahraniční daňový subjekt je činností „jiného nezávislého zástupce“ vykonávajícího převážně administrativní

úkony. Vznik stálé provozovny zahraničního daňového subjektu na území České republiky odmítl.

13 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Vrácení DPH i z neuhrazených pohledávek za neplátcí?

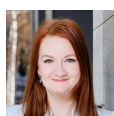
V reakci na starší rozsudek Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ve věci Enzo Di Maura (C-246/16) rozšířila od 1. dubna 2019 novela zákona o DPH okruh případů nedobytných pohledávek, u nichž lze opravit původně odvedenou DPH. SDEU v nedávném rozsudku týkajícím se české společnosti A-PACK CZ (C-127/18) však konstatuje, že ani tato úprava není dostatečná a že český zákon je v rozporu s evropskou směrnicí a základními principy DPH.

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Karolína Loucká
kpmg@kpmg.cz

SDEU se v kauze společnosti A-PACK CZ zabýval otázkou, zda je ustanovení českého zákona o DPH, které neumožňuje provést opravu základu daně u nedobytné pohledávky v případě, kdy dlužník přestal být plátcem DPH, v souladu s evropskou směrnicí o DPH.

Společnost A-PACK CZ požádala o vrácení DPH z nedobytné pohledávky za odběratelem v insolvenčním řízení. Česká finanční správa vrácení DPH zamítla s odůvodněním, že oprava není dle české právní úpravy možná, protože odběratel přestal být v mezidobí plátcem. Proti rozhodnutí se společnost odvolala a případ se následně dostal až k Nejvyššímu správnímu soudu. Ten se dotázal SDEU, zda je předmětné ustanovení českého zákona o DPH, které pro opravu DPH požaduje, aby dlužník zůstal plátcem DPH, v souladu se směrnicí.

SDEU uvedl, že členský stát může omezit navrácení DPH z neuhrazených pohledávek pouze z důvodu nejistoty jejich uhrazení. Požadavek, který podmiňuje opravu základu daně tím, že dlužník nepřestal být plátcem DPH, však nejistotu nezohledňuje. Naopak to, že dlužník v rámci insolvenčního řízení přestal být plátcem DPH, je skutečnost, která může nasvědčovat tomu, že nezaplacení je definitivní. SDEU uzavřel, že ustanovení českého zákona o DPH v souladu se směrnicí není. V obecné rovině totiž není možné, aby byl plátcem DPH v pozici věřitele zatížen daní z přidané hodnoty, kterou od svého zákazníka neobdržel.

Přestože se případ společnosti A-PACK netýkal přímo dlužníků neplátců, domníváme se, že na základě výše uvedeného rozsudku existuje i významný potenciál pro věřitele (plátce DPH) čelící insolvenci svých zákazníků, konečných spotřebitelů, kteří nejsou plátcem DPH. Oprava DPH by měla být i v těchto případech možná. Na výše zmíněný rozsudek bude muset česká legislativa reagovat, jelikož stávající právní úprava je nepochybně v rozporu se směrnicí.

Nejvyšší soud: zaměstnanec může nést osobní odpovědnost za neplatnou výpověď

Nejvyšší soud nedávným rozhodnutím otevřel téma odpovědnosti zaměstnanců za škodu způsobenou udělením neplatné výpovědi. V rozsudku stanovil, že postačí, když je neplatná výpověď důležitou, nikoli nezbytně jedinou příčinou škody.

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

V projednávaném případě rozhodla ředitelka o provedení organizačních změn, na jejichž základě dala zaměstnanci výpověď z pracovního poměru pro nadbytečnost. Soud shledal tuto výpověď neplatnou a zaměstnavatel byl povinen nahradit zaměstnanci plat společně s úroky z prodlení a náklady soudních řízení ve výši více než jeden milion korun. Zaměstnavatel se rozhodl vymoci úhradu této částky na ředitelce z titulu její odpovědnosti za vzniklou škodu.

Nejvyšší soud se tak neztotožnil s rozhodnutími nižších soudů, které konstatovaly, že neexistuje příčinná souvislost mezi tvrzeným protiprávním jednáním ředitelky a vzniklou škodou. V rozhodnutí soudu nižší instance dále zaznělo, že zavinění ředitelky nelze dovodit ani z toho důvodu, že manažerské rozhodnutí není možné soudně přezkoumávat. Soud shrnul, že předpokladem pro vznik odpovědnosti zaměstnance za škodu je porušení pracovních povinností zaměstnancem, vznik škody, dále příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a zavinění na straně zaměstnance.

Z hlediska příčinné souvislosti Nejvyšší soud rozhodl, že porušení pracovních povinností nemusí být jedinou příčinou vzniku škody, pokud jde o příčinu důležitou, podstatnou a značnou. V projednávané věci byla tato příčinná souvislost dána, protože kdyby ředitelka neporušila svoje pracovní povinnosti (neudělila výpověď v rozporu se zákoníkem práce), škoda by nevznikla.

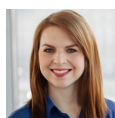
V otázce zavinění Nejvyšší soud vzhledem ke všem okolnostem případu a osobním poměrům ředitelky (zejména s ohledem na její vzdělání, dosavadní praxi a zkušenosti) dovodil, že měla a mohla vědět, že v souvislosti s udělením výpovědi jedná protiprávně, a že může zaměstnavateli způsobit škodu.

Nejvyšší soud svým rozhodnutím otevřel dveře k odpovědnosti zaměstnanců za škodu způsobenou udělením neplatné výpovědi, když stanovil, že postačí, aby neplatná výpověď byla důležitou, nikoli nezbytně jedinou, příčinou škody. K zavinění ve formě nevědomé nedbalosti (tedy „vědět měl a mohl“) potom dojde téměř vždy, kdy dojde k porušení právních předpisů souvisejících s výkonem práce. Pro úplnost je třeba doplnit, že při nedbalostním zavinění se uplatní limit odpovědnosti zaměstnance za škodu ve výši 4,5násobku jeho průměrného měsíčního výdělku.

Ústavní soud přehodnotil přístup Nejvyššího soudu k nároku zaměstnavatele na pokutu z konkurenční doložky

Před necelým půl rokem jsme informovali o překvapivém rozhodnutí Nejvyššího soudu, které se týkalo přiměřenosti pokuty z konkurenční doložky. Jednalo se o případ obchodní manažerky, která porušila závazek nepracovat během jednoho roku po skončení zaměstnání pro konkurenty dřívějšího zaměstnavatele. Protože nový pracovní poměr trval pouhé čtyři dny, dle Nejvyššího soudu šlo jen o zanedbatelné porušení povinnosti a uložení pokuty z konkurenční doložky by bylo v rozporu s dobrými mravy. Jiný názor na situaci měl Ústavní soud, který se se závěry Nejvyššího soudu neztotožnil.

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Prostřednictvím konkurenční doložky se zaměstnanec zavazuje, že se po určitou dobu po skončení zaměstnání, nejdéle však po dobu jednoho roku, zdrží výkonu výdělečné činnosti, která by byla shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo která by měla vůči němu soutěžní povahu. Za každý měsíc dodržování konkurenční doložky zaměstnanci náleží odměna alespoň ve výši poloviny průměrného výdělku. Současně je možné sjednat, že při případném porušení doložky bude zaměstnanec povinen zaplatit smluvní pokutu.

Právo zaměstnavatele uložit smluvní pokutu Nejvyšší soud nedávno zpochybnil. Ačkoli zákoník práce takovou podmínku nestanoví, dle soudu nárok zaměstnavatele závisí na rozsahu porušení doložky, přičemž čtyřdenní porušení nestačí. Dle soudu měl zaměstnavatel situaci řešit žalobou na náhradu škody, případně právními prostředky ochrany proti nekalé soutěži. Praktická využitelnost konkurenční doložky byla tímto rozhodnutím významně oslabena.

Případ se dostal až k Ústavnímu soudu. Ten konstatoval, že rozhodnutí Nejvyššího soudu je v rozporu s elementárními principy spravedlnosti – konkrétně s ústavním právem vlastnit majetek, právem na svobodné podnikání a zásadou, že uzavřené smlouvy je nutno dodržovat. Zdůraznil smysl a účel konkurenční doložky, který spočívá v preventivní ochraně zaměstnavatele před únikem informací ke konkurenci. Pro vznik nároku na pokutu je podle něj podstatné jen a pouze porušení povinnosti bývalého zaměstnance zdržet se výkonu konkurenční činnosti a nikoliv doba jejího trvání. Skutečnost, zda zaměstnanec chráněné informace skutečně využije ve prospěch konkurenta, rovněž není rozhodující.

Ústavní soud tak ukázal mnohem lepší orientaci v aktuální praxi – poukázal na skutečnost, že k předání citlivých informací nebo know-how může dojít během pouhých několika minut. Současně poznamenal, že možnost

bývalého zaměstnavatele prokázat skutečné zneužití informací ze strany zaměstnance, což by bylo nezbytné pro úspěšné vymožení náhrady škody, je spíše iluzorní.

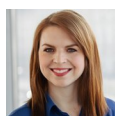
Rozhodnutí nicméně nelze paušalizovat a aplikovat na všechny situace. Ústavní soud Nejvyššímu soudu přisvědčil, že v určitých případech je možné výši dlužné smluvní pokuty snížit s ohledem na dobré mravy. V projednávaném případě pro takový postup neviděl důvod, protože pokuta byla sjednána ve stejné výši jako odměna, kterou by zaměstnankyně dostala za dodržení závazku.

Na sledovaném případě lze ilustrovat, že mnohdy ani závěr nejvyšší soudní instance, tj. Nejvyššího soudu, nemusí být ústavně konformní a může se vyplatit spor nevzdat a využít všechny prostředky právní ochrany, včetně ústavní stížnosti.

17 | Daňové a právní aktuality – červen 2019

Skutečně píchačky? Jak dopadá na české zaměstnavatele rozhodnutí SDEU o evidenci pracovní doby

V polovině května vydal Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) rozsudek, podle kterého musí členské státy uložit zaměstnavatelům povinnost zavést objektivní, spolehlivý a přístupný systém pro měření délky denní pracovní doby u každého pracovníka. Rozhodnutí vyvolalo bouřlivé ohlasy nejen ve Španělsku, z něhož se případ k SDEU dostal, ale i v dalších evropských zemích. „Zaručené“ zprávy o povinnosti zavést tzv. píchačky na všech pracovištích proběhly i českými médii. Jaký je reálný dopad rozhodnutí na naše právní prostředí?

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

SDEU posuzoval soulad španělské zákonné úpravy evidence pracovní doby s příslušnými články unijní směrnice o pracovní době a s Listinou základních práv Evropské unie. Tyto předpisy zakotvují právo pracovníků na stanovení maximální pracovní doby a minimálního denního a týdenního odpočinku. Španělský zákoník práce ale zaměstnavatelům ukládá povinnost evidovat pracovní dobu pouze u přesčasových hodin. Stanovuje sice maximální délku pracovní doby a minimální doby odpočinku, neumožňuje ale objektivně a spolehlivě určit počet hodin, které zaměstnanec odpracoval, jejich rozložení a počet hodin odpracovaných přesčas. SDEU v předmětném rozhodnutí konstatoval, že pokud neexistuje systém, jehož prostřednictvím lze toto měřit, není zaručeno, že bude pracovníkům plně zajištěno dodržování práva na maximální délku pracovní doby a na minimální doby odpočinku.

Mnohá média rozhodnutí označila za přelomové a zakládající novou povinnost zaměstnavatelů evidovat pracovní dobu všech zaměstnanců – i těch, kteří nepracují stabilně na pracovišti zaměstnavatele, například obchodních zástupců nebo zaměstnanců, kteří pracují z domova. Takový výklad však není správný. Dle českého zákoníku práce jsou totiž zaměstnavatelé již nyní povinni vést u jednotlivých zaměstnanců evidenci pracovní doby. A to dokonce v širším rozsahu, než vyplývá z předmětného rozsudku.

Čeští zaměstnavatelé jsou v evidenci povinni vyznačovat začátek a konec odpracované směny, práce přesčas, noční práce, stejně jako doby, kdy zaměstnanec držel pracovní pohotovost i doby, během které skutečně vykonával práci. Tuto povinnost zaměstnavatel musí plnit vůči všem svým zaměstnancům bez rozdílu. Zaměstnanci pak mají právo do své evidence nahlížet a na náklady zaměstnavatele si z ní pořizovat výpisy. Pokud zaměstnavatel evidenci v požadovaném rozsahu nevede, může mu být ze strany inspekce práce uložena pokuta až do výše 400 000 Kč.

Zákoník práce neurčuje, jakým způsobem se má pracovní doba evidovat, záleží pouze na zaměstnavateli. Způsob, který zvolí, však musí být průkazný a jednoznačně vypovídat o tom, zda zaměstnanec odpracoval či neodpracoval stanovenou pracovní dobu, kdy se tak stalo a v jakém rozsahu. Povinnost zřídit píchačky či jiný docházkový systém, tak z rozsudku rozhodně nevyplývá.

V případě zaměstnanců, kteří pracovní dobu nebo její část netráví na pracovišti zaměstnavatele, je pro řádné vedení evidence nezbytná jejich součinnost. Zaměstnavatel je proto oprávněn uložit takovému zaměstnanci povinnost poskytovat o své pracovní době pravidelně informace. Tento postup ovšem zaměstnavatele nezavazuje povinnosti vést evidenci pracovní doby – slouží jen pro získávání nutných podkladů.

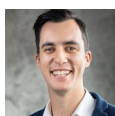
Rozsudek Evropského soudního dvora by tedy neměl mít v České republice výrazný dopad. Vedení evidence by však zaměstnavatelé neměli podceňovat – plnění povinností v oblasti pracovní doby je častým předmětem kontrol inspekce práce. Díky medializaci rozsudku se rozsah této povinnosti rozšířil i do povědomí zaměstnanců a odborů.

SDEU: Tankovací karty slouží jako nástroj k financování

Soudní dvůr Evropské unie rozhodoval ve věci Vega International (C-235/18), jak zdaňovat nákup pohonných hmot dodaných dceřiným společností. S ohledem na povahu poskytované služby prostřednictvím tankovacích karet dospěl k závěru, že tato služba se nejvíce podobá poskytnutí úvěru.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Dominik Kovář
dkovar@kpmg.cz

Rakouská přepravní společnost Vega International zajišťovala nákup pohonných hmot pro své dceřiné společnosti (v různých státech EU) prostřednictvím tankovacích karet, které měly k dispozici jejich řidiči. Pohonné hmoty (PHM) byly vyúčtovány společnosti Vega, která tyto dodávky následně fakturovala dceřiným společnostem s 2% přírážkou a lokální daní.

SDEU v rozsudku konstatuje, že při takto nastavené transakci se nejedná o dodání zboží společností Vega, tedy o převod práva nakládat s pohonnými hmoty jako vlastník. Řidiči samotní (potažmo dceřiné společnosti) totiž nakupují PHM přímo od čerpacích stanic, protože si mohou svobodně rozhodnout o kvalitě, množství a druhu pohonných hmot, o době nákupu i jejich použití. SDEU tak vyvozuje, že prostřednictvím tankovacích karet poskytuje společnost Vega jednoduchý nástroj, který slouží k financování nákupu PHM dceřinými společnostmi. Služba se tedy nejvíce podobá zprostředkování úvěru a může být osvobozena od DPH v jednotlivých státech Evropské unie. Soudní dvůr tak potvrzuje závěry, které byly již dříve publikovány v rozsudku Auto Lease Holland (C185/01) ze dne 6. února 2003.

V této souvislosti doporučujeme věnovat zmiňované oblasti zvýšenou pozornost.

SDEU: Nová interpretace předpisů EU o sociálním zabezpečení

Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) v případě sociálního zabezpečení námořníků může mít dopad i na určování příslušnosti k předpisům sociálního zabezpečení u pracovníků s bydlištěm v EU, kteří pracují mimo ni, ale zaměstnávají je společnosti se sídlem v EU.

Iva Krákorová
ikrakorova@kpmg.cz

Mária Marhefková
mmarhefkova@kpmg.cz

SDEU nedávno řešil, do jakého systému sociálního zabezpečení přísluší námořník – lotyšský státní příslušník s bydlištěm v Lotyšsku. Ten byl zaměstnán jako stevard u společnosti se sídlem v Nizozemsku a svoji činnost vykonával na námořní lodi plující pod bahamskou vlajkou, která se v průběhu tohoto období nacházela na německé části kontinentálního šelfu Severního moře (rozhodnutí C-631/17 z 8. května 2019).

SDEU rozhodnul, že příslušnou zemí pro účely sociálního zabezpečení je země, ve které má námořník bydliště. I když v tomto konkrétním případě řešil soud situaci námořní profese, rozhodnutí bude mít zřejmě širší dopad na určování příslušnosti k systému sociálního pojištění i u přeshraničních pracovníků s jinými profesemi.

Dosavadní výklady určení příslušnosti k předpisům sociálního zabezpečení (staré nařízení o koordinaci systému sociálního zabezpečení č. 1408/71) i stávající judikatury totiž určovaly, že příslušnou zemí pro pojištění výše popsané osoby bude země sídla zaměstnavatele. Nicméně, ve výše uvedeném rozhodnutí SDEU dospěl k názoru, že dosavadní interpretace není v souladu s novým nařízením o koordinaci systému sociálního zabezpečení č. 883/2004.

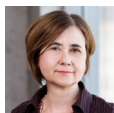
Podle SDEU by měl zaměstnanec, který má bydliště v EU, je zaměstnán zaměstnavatelem se sídlem v EU a pracuje mimo EU, podléhat správně právním předpisům v zemi svého bydliště. Pro zaměstnavatele proto může vzniknout povinnost registrace pro účely sociálního zabezpečení v zemi bydliště zaměstnance, pokud je tato země odlišná od sídla zaměstnavatele. Toto je podstatná změna oproti stávající interpretaci koordinačních předpisů o sociálním zabezpečení. Doposud totiž zaměstnavatelé odváděli pojistné na sociální zabezpečení za tyto zaměstnance v zemi svého sídla. Nový výklad tak může být pro zaměstnavatele v takových situacích administrativně náročnější.

Stručné aktuality, červen 2019

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Vláda schválila sazbový balíček, který s účinností od 1. ledna 2020 upravuje zdanění tabákových výrobků, tvrdého alkoholu a hazardu. Balíček zákonů mění také metodu tvorby technických rezerv pojišťoven, a to za účelem nastavení objektivnějšího kritéria pro daňové účely. Nad rámec původního návrhu novela upravuje režim zdanění úrokových příjmů plynoucích z tzv. korunových dluhopisů emitovaných před 1. lednem 2013, osvobození od daně u krajinných prvků typu remízky, které mohou napomoci v boji se suchem, a zvyšuje správní poplatky za vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí.
- Diskutuje se o různých variantách sektorové daně. Sem mimo jiné spadá i progresivní daň z aktiv až do výše 0,3 % u aktiv přesahujících 300 miliard, či příspěvek do Národního rozvojového fondu v zatím blíže neurčené výši.
- Ministerstvo financí předkládá do vnějšího připomínkového řízení návrh novely tzv. oceňovací vyhlášky. Ta je mimo jiné reakcí na dlouhodobé problémy majitelů lesních porostů s kůrovcem a jde tak ruku v ruce s opatřeními vlády v boji proti kůrovcové kalamitě.
- GFŘ publikovalo na svých stránkách upozornění pro plátce daně k podání Oznámení podle § 38da zákona o daních z příjmů.
- Ministerstvo financí předložilo do vnějšího připomínkového řízení návrh zákona k transpozici směrnice Rady (EU) 2017/1852 ze dne 10. října 2017. Návrh se vztahuje k mechanismům řešení daňových sporů v Evropské unii, tzv. směrnice DRM a k úpravě vztahů k dalším státům, s nimiž je uzavřena smlouva o zamezení dvojího zdanění.

KRÁTCE ZE ZAHRANIČÍ

- Kromě otázek digitálního zdanění a seznamu nespolupracujících jurisdikcí, o kterých informujeme ve zvláštním článku, řešil ECOFIN i legislativní návrhy v oblasti spotřebních daní. Nebyla přijata směrnice o zdanění alkoholu, která měla do legislativy EU zavést možnost nezdaněného domácího pálení. Podle vyjádření ministerstva financí Česká republika tento návrh nepodpořila. V návaznosti na to nebyla schválena ani směrnice upravující obecná pravidla pro spotřební daň.
- Švýcarsko v referendu schválilo daňovou reformu, jejímž cílem je upravit daňový systém tak, aby Evropská unie nezařadila Švýcarsko na seznam nespolupracujících jurisdikcí (v současné době je země zařazena na tzv. šedé listině). Změny by měly nabýt účinnosti v lednu 2020.
- České ministerstvo financí vydalo sdělení k refundaci rakouské srážkové daně v kontextu Smlouvy mezi

Českem a Rakouskem o zamezení dvojímu zdanění. V dokumentu informuje, že Rakousko zavedlo elektronický postup pro refundaci srážkové daně („web-based“), který se též aplikuje na žádosti o refundaci daně vybrané v rozporu se smlouvou o zamezení dvojímu zdanění mezi oběma zeměmi.

- Francouzský senát schválil zavedení daně na příjmy z digitálních služeb ve výši 3 %. Zákon omezuje uplatňování daně na fiskální roky 2019, 2020 a 2021 na základě předpokladu, že nejpozději do konce roku 2021 se dosáhne shody v rámci EU nebo OECD.
- Na 129 členských států OECD/G20 včetně platformy BEPS přijalo pracovní program obsahující kroky, jak dosáhnout obecné shody v oblasti zdanění nadnárodních společností. Dokument bude prezentován na setkání ministrů financí zemí G20 8. června v Japonsku. Obsahuje dva pilíře: první se zaměřuje na tzv. nexus, tedy místo, kde mají být daně placeny a na jakém základě. Druhý pilíř se zabývá návrhem systému zdanění pro nadnárodní společnosti působící v digitální ekonomice.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.